

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

"het is niet meer te stuiten, de natuur verjongt zich, transformeert zich, het licht neemt toe en het nieuwe leven laat zich zien!"

Voorwoord

Alles om ons heen verwijst naar het einde van de winter. De lente, hoe pril ook, heeft haar intrede gedaan. Het tere groen van de bomen en struiken, de bolletjes die hun kopjes boven de grond durven steken, de hommels die laag over de grond rondzoemen, de vogels die zich al heel vroeg in de ochtend laten horen en de zon en de maan die hun banen lopen langs het hemellichaam waardoor de dagen lengen en de nachten korter worden, laten het ons zien, voelen, horen en beleven: het is niet meer te stuiten, de natuur verjongt zich, transformeert zich, het licht neemt toe en het nieuwe leven laat zich zien!

Na het Lentefeest van de kleuters groeien we toe naar Palmvasen. Palmvasen vieren we op school met een paar versierde takken en gedroogde vruchten, met slierten zacht gekleurd papier en een broodhaantje boven 'in de nok'. De haan die in sprookjes zo vaak voorkomt om ons wakker te kraaien als symbool van ons wakkere Ik.

"Haantje op een stokje, bedelt om een brokje, bedelt om een stukje brood, anders gaat ons haantje dood..."

Symbolen reiken ons betekenissen aan die we niet meer bewust kunnen beleven, daarvoor moeten we ons opnieuw verbinden, ons openstellen en uit ons oude zelf opstaan in deze tijd, onszelf transformeren. De Deugd van de Maand spreekt daar ook over. Verder vindt u weer mooie verhalen uit de klassen over ons mooie onderwijs.

En oh ja, ook nog iets over een 1 Aprilgrap... De Hindoe legende over de drie hazen sluit deze Vrije Mare af.

In de volgende Vrije Mare wordt dieper ingegaan op de symboliek van Pasen, Paaseieren en Paashazen. Fijne Palmvasen gewenst!

HvM

Deugd van de maand April

21 maart tot 21 april

"De liefde die zichzelf in de verantwoordelijkheid voor iedere individualiteit als lid van een vrije gemeenschap beleeft, is devotie.

In de devotie wordt het wezen van het levende denken ervaren, van de geest die in ons als individualiteit leeft. In het levende denken ontwikkelen wij niet onze subjectieve gedachten, maar denkt veeleer de geest door ons de gedachten. De geest doet dit echter niet als onze overweldiger, maar doordat wij ons met hem in een vrije daad, die tegelijkertijd een beschouwen is, verenigen. In eerbied voor de geest in ons en in alle wezens richten wij ons op naar een ethisch individualisme...."

Zo wordt devotie offerkracht.

Lente

*In maart gaan de knoppen al zwellen
Rond april komt de eerste narcis vertellen
Dat we de lente gaan vieren
Met bloesems en veel jonge dieren.
Met Pasen kun je van elke toren
Het luiden van paasklokken horen
Ze zingen over 't nieuwe leven
Dat de lente ons komt geven.
In de mei is de natuur de bruid,
Staat de wei vol fluitekruid.
Meizoentjes plukken, meizoentjes geven,
Lente... een seizoen vol leven.*

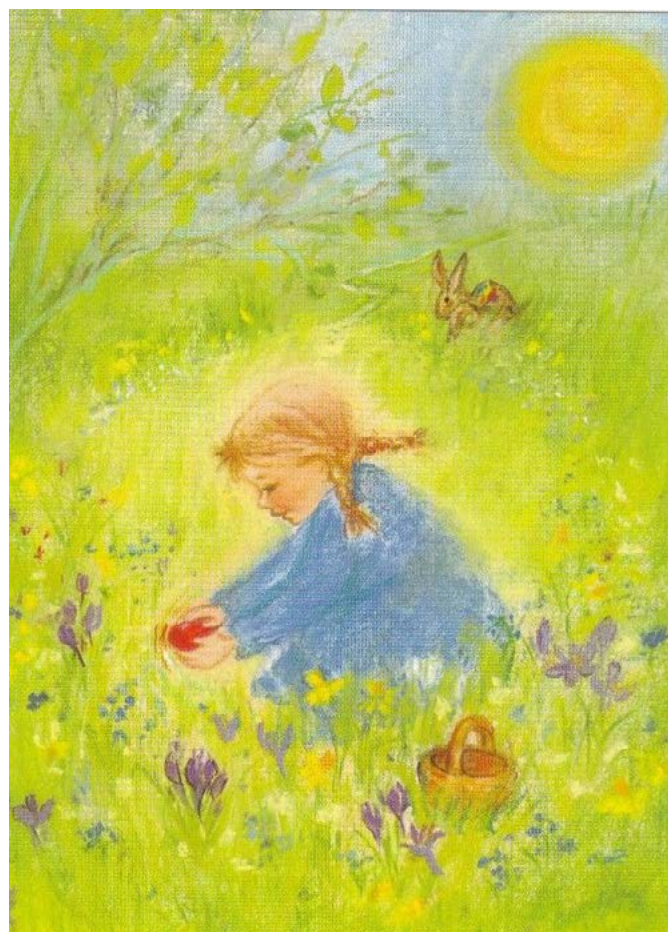

Hoe kunnen wij deze deugd in onze tijd beleven?

In Wikipedia valt te lezen dat devotie 'toewijding' betekent. Onzelfzuchtige toewijding en focus. Er zijn voor de ander. Niet uit eigenbelang maar volledig gericht op de ander. Daarvoor is aandacht en waarneming nodig. Proberen waar te nemen zonder te oordelen. Proberen voorbij eigen invulling en behoeften te komen. Dat vraagt oefening en omvorming of anders gezegd: transformatie. En dat is precies wat wij in deze tijd in de natuur kunnen waarnemen.

Bron: De Deugden – Jaargetijden van de ziel' van Herbert Witsenman; bespreking van 12 deugden met korte aanwijzingen van Rudolf Steiner.

Ze betreffen meditaties die in overeenstemming met het jaargebeuren geoefend kunnen worden.

Palmpasen

Onze Palmpasentocht is vol van symbolen rond de gebeurtenis op Palmzondag tweeduizend jaar geleden. Palmzondag is de eerste dag van de Stille Week, en herinnert aan de intocht van Christus in Jeruzalem voordat hij op Goede Vrijdag gekruisigd zou worden. Mensen sloegen takken van de palmen, symbolen van leven, om ze uit te spreiden op de weg, die Christus, gezeten op een ezelsveulen, volgde. Ze barstten los in een uitbundig hosanna en volgden de stoet.

Bij onze Palmpaasstokken, denken we ook aan de levensboom, de Ik drager - Yggdrasil, drager van de geest. Wij treffen hier zowel het kruishout aan als ook het zonnerad. Bij voorchristelijke zonnefeesten ter ere van het begin van de lente beleefde men de palmboom als symbool van de zon, die in het voorjaar krachtiger en hoger aan de hemel verscheen. Op Vrije Scholen lopen de kleuters vaak met de beweeglijke hoepel aan de verticale stok en mogen de zes-, zeven- en achtjarigen het kruis versieren. Het groene buxustakje dat lange tijd de Palmpaasstokken sierde, herinnert aan de eeuwige krachten van de altijd groene en steeds hoger reikende palmboom. *(Tegenwoordig gebruiken we de buxustakjes niet meer omdat ze giftig blijken te zijn, HvM)*

Het versieren van de Palmpaasstokken gebeurt meestal in voorjaarskleuren, soms ook in wit en rood, kleuren die in veel opstandingsafbeeldingen te zien zijn.

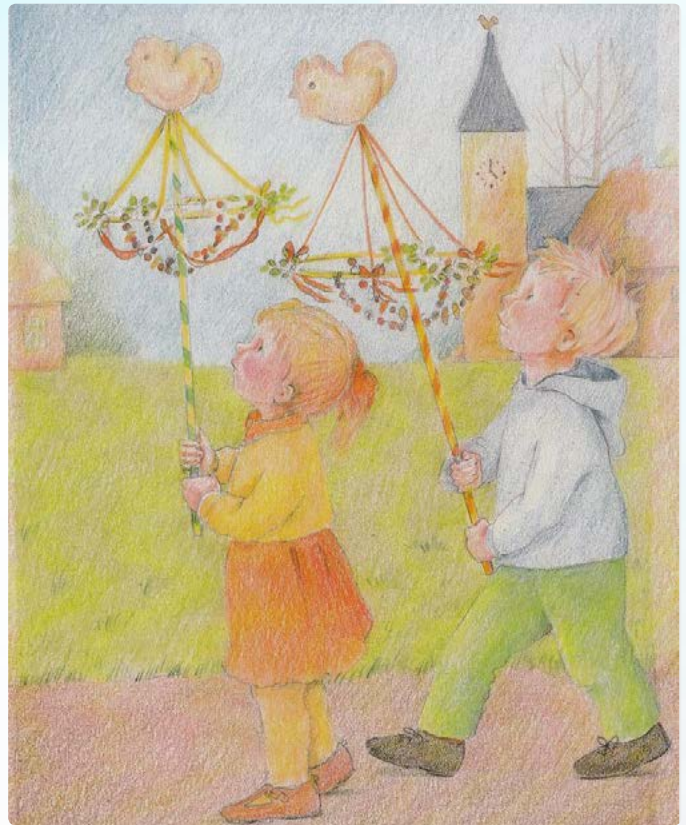
Aan de slingers rijgen we vooral gedroogde vruchten, vruchten waarin het zaad verborgen ligt als kiemkracht voor de toekomst. Het versieren van de Palmpaasstokken gebeurt meestal in voorjaarskleuren, soms ook in wit en rood, kleuren die in veel opstandingsafbeeldingen te zien zijn. Het 'haantje op het stokje' moet gevoed worden om niet dood te gaan.

Wat lopen we daar eigenlijk te zingen?

De haan verbeeldt ons wakkere Ik. In sprookjes kraait de haan op momenten dat de mens op weg de goede beslissing moet nemen. In het sprookje 'de Bremer stadsmuzikanten' kraait de haan als de rovers het huis binnen vallen en de andere dieren gewekt moeten worden om ze te verjagen.

Het is de haan die 's morgens kraait bij het eerste licht van de opkomende zon die de mensen wekt. Hij zit op kerktorens, slaapt in hanenbalken en in het kippenhok zo mogelijk iets hoger dan de hennen.

Om wakker te blijven moet 'onze haan' gevoed worden met de echte waarheid, stenen voor brood doet hem sterven. ...

'Drie ei is een Paasei...' Het getal drie in dit liedje duidt op de drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest maar ook op die van de mens naar lichaam, ziel en geest. 'Over ene Zondag krijgen wij een ei...' duidt op de Paaszondag, dan zoeken we buiten eieren in de ontlukende natuur, waarmee we aangeven nieuwe kiemkrachten te zoeken. Het ei is in vele culturen symbool voor nieuw leven dat, door harde begrenzings heen, geboren wil worden. Meerdere volken hebben scheppingsverhalen waarin de wereld uit een ei ontstaat. Iedere cultuur heeft eigen kleuren, teken en symbolen om eieren te beschilderen of te versieren, eigen tradities om eieren te schenken, te zoeken of te eten.

Bron: 'Schipper mag ik overvaren? De jaarfeesten in de stroom van de

Het ei is in vele culturen symbool voor nieuw leven dat, door harde begrenzings heen, geboren wil worden.

Kleuterbouw

Interview

Kennismaking met Anna Otten, kleuterjuf van kleuters 7.

Juf Anna is na de kerstvakantie gestart met haar eigen groepje in de kleuterklas van juf Marja. Op 1 april is zij met haar kleuters verhuisd naar een eigen lokaal in 'de Lichtvleugel'.

Aansluitend bij de drie belangrijkste vragen die in sprookjes worden gesteld om de ander te leren kennen, stelden we Anna de volgende vragen:

1. Wie ben je?

Mijn naam is Anna, ik ben 25 en ik kom uit Noordbroek, een klein dorpje in Groningen. Deze maand verhuis ik van Den Haag naar Almere muziekwijk waar ik samen met juf Floor ga wonen. Begin februari ben ik met drie kinderen de zevende kleuterklas begonnen bij Marja in de klas. Dit was een fijn begin! Er zijn sinds dien veel kinderen bijgekomen en vandaag (1 april) ben ik met een klasje van acht kleuters naar ons eigen lokaal gegaan. Ik hou van zingen, handwerken zoals haken en breien, lezen, buiten zijn, ontbijten in de zon en kabouters.

2. Waar kom je vandaan?

Ik kom uit een gezellig groot gezin waar ik de tweede ben van vijf kinderen. Na de middelbare school ben ik ongeveer een jaar naar Noorwegen gegaan naar een Folkehøgskole, een soort creatief tussenjaar. Daar heb ik de vakken muziek, Noors, dans, textiel en kickboksen gevolgd. Toen ik daar was heb ik besloten om de Vrijeschool Pabo te gaan doen. In het derde jaar van de opleiding heb ik de minor 'Childhood in a Nordic perspective' over buitenonderwijs in Oslo gevolgd. Daarna de specialisatie voor de kleuterklas. Toen ben ik in Almere gekomen voor een stage. Dit beviel mij heel goed, door de fijne sfeer op school. Het was zo goed bevallen dat ik hier nog een stage wilde doen en gelukkig was Marja het met mij eens. Na mijn afstudeerstage heb ik ingevallen in verschillende kleuterklassen en daarna heb ik gesolliciteerd voor de zevende kleuterklas. Het is heel leuk om zo klein te beginnen en een bijzondere kans om zelf een lokaal in te richten!

3. Waar ga je naar toe?

In de toekomst ga ik erg genieten van het opstarten van de klas (dat doe ik nu ook al). Ik wil veel met de kinderen naar buiten en de wereld ontdekken binnen de veilige omgeving van de school. Dat alle kinderen zich op hun manier kunnen ontwikkelen en met plezier naar school gaan. En dat wil ik natuurlijk ook graag voor mijzelf.

"WIJZIGING OCHTENDBEGIN SCHOOLPLEIN

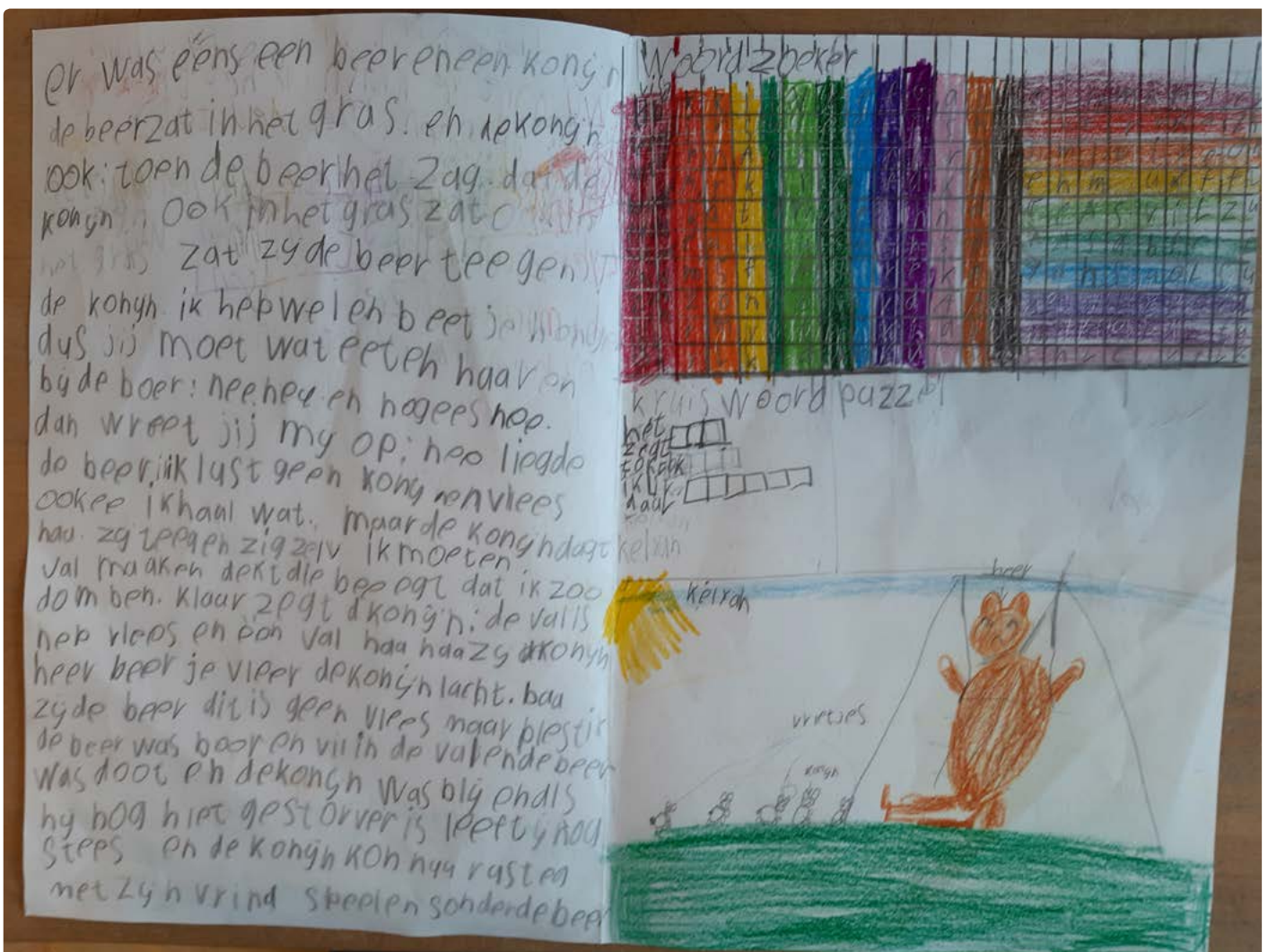
Na nauwkeurige voorbereiding starten we komende maandag met de herinrichting van het schoolplein bij de start van de dag. Doordat er nu 19 klassen zijn zal de school vanaf maandag het naar binnen gaan van de kinderen in de ochtend anders inrichten voor alle klassen van 1 t/m 6.

Hiervoor is het nodig dat ALLE kinderen zich melden op het plein voor het hoofdgebouw (Raphael-gebouw). Ook klas 3A van meester Leander graag eerst op het schoolplein verzamelen. Vanuit hier zullen alle kinderen per klas meegenomen worden door hun leerkracht naar hun klas. Wij hopen op een heldere en overzichtelijk stroom. Met groet,
Het lerarencollege"

Dit bericht was te lezen in de Social Schools berichten die afgelopen vrijdag zijn verstuurd aan alle ouders. Bijgaande foto's laten zien hoe goed een en ander georganiseerd was. Het laat ook zien dat het nieuw ingedeelde schoolplein met de linten, de megafoon van meester John, de veiligheidshesjes van de leerkrachten, de 'kiss&ride' zone voor de ouders en nog vele andere dingen, de indruk wekten dat hier iets heel serieus aan de gang was. Het onderwerp is uiteraard wel heel serieus en daar wordt ook heel hard -met diverse- partijen aan gewerkt, maar deze actie was.... een 1 april grap!!

Aardig detail: aan het eind van de ochtend vraagt een leerling uit een van de eerste klassen aan juf Esther: "Juf, waarom hadden we vanochtend eigenlijk parcours buiten op het plein?..."

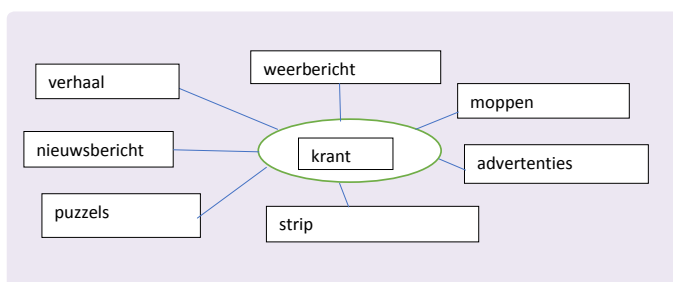

Uit de onderbouw: Taalperiode in de tweede klas

In de tweede klas zijn wij tijdens de taalperiode druk bezig geweest met het maken van een echte krant. Als eerste hebben de leerlingen samen nagedacht over een krant, wat staat daar eigenlijk allemaal in? Hoe zit een krant eigenlijk in elkaar. Wat willen wij eigenlijk dat er in onze krant komt te staan? De leerlingen hebben daar samen over nagedacht en daarna hebben wij er een woordweb van gemaakt om te inventariseren wat er allemaal in onze krant moet komen.

De kinderen hebben allemaal een mooi verhaal geschreven over twee dieren gebaseerd op de fabels

Daarna hebben de leerlingen geleerd hoe je een verhaal moet schrijven. Dat een verhaal een begin, een middenstuk en een eind heeft en wat er dan allemaal in moet staan. De kinderen hebben allemaal een mooi verhaal geschreven over twee dieren gebaseerd op de fabels die verteld worden in de tweede klas.

Ook waren wij in deze periode met de klas naar een theatervoorstelling geweest. Een mooi onderwerp om een nieuwsbericht over te schrijven. Daarbij hebben wij geleerd wat het verschil is tussen een verhaal en een nieuwsbericht en hoe je een nieuwsbericht moet schrijven.

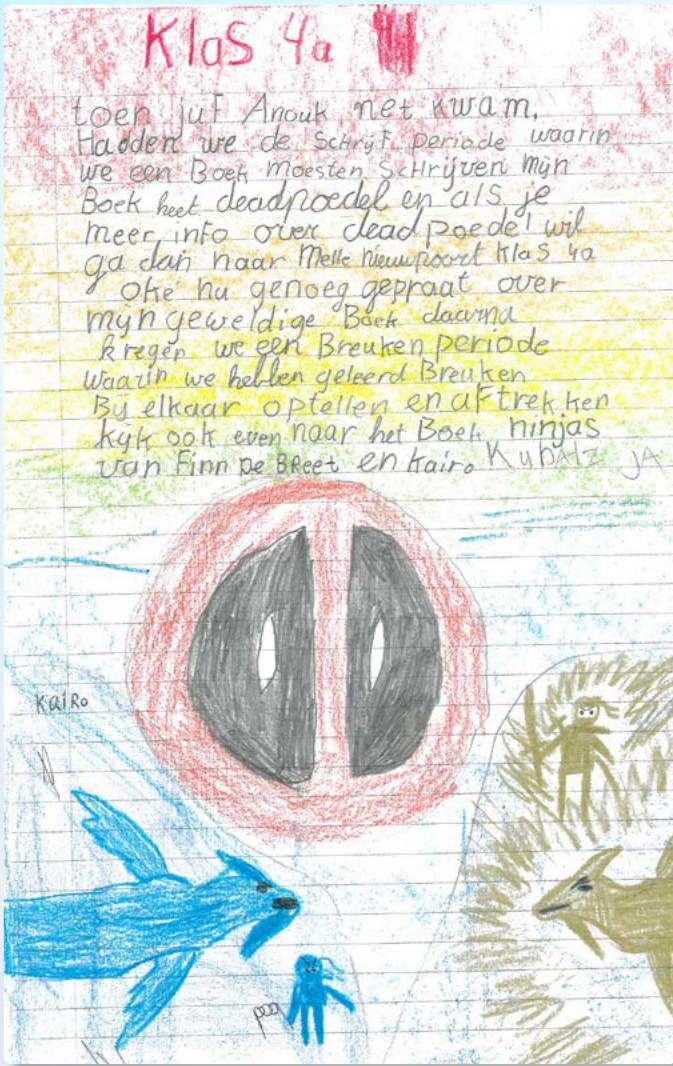
Na het nieuwsbericht was de puzzel aan de beurt, de kinderen hebben een mooie woordzoeker gemaakt voor in de krant. Verder zijn er strips verzonnen en getekend, moppen bedacht en een heus weerbericht. Ook kwamen er mooie eigengemaakte advertenties in de krant.

Ook deze periode hebben de kinderen laten zien wat een harde werkers het zijn en hoeveel creativiteit de kinderen hebben. Het was een mooi proces, er zijn mooie kranten uit voort gekomen.

Wij hebben een hele leuke en leerzame periode gehad.

**Klas 2B
Juf Mireille**

Uit de bovenbouw:

gemaakt door Sep, Ruben

We begonnen met een taal periode logrijend lezen je moet je eigen boek schrijven
over waar jij dit boek voor wilt laten gaan maar je moet wel per hoofdstuk je categorieën
kiesken die je gaat moet schrijven en juf Anouk, koo het checken en als je categorieën
goed had kreeg je een traktatie en je moest 10 hoofd stukken schrijven maar
iedere had wat anders, de een fantasie de ander was het echt geleurd de ene
had een vervolg van een boek ik had een fantasie boek over een jongen die
xangen werelde. Ik was in de klas toen ik hoorde dat onze juf weg ging,
ik dacht dat het een geintje was maar het was echt zo, ik was echt geschrokken
op een ging iedereen lachen, ik ook de volgende dag was de laatste dag met juf,
we gaven juf onze laatste knuffel de volgende dag hoorde we dat juf anouk
kruam ze leuk me een knuffel juf ik was weer blij.

Bij de breukenperiode nummers 2 zijn veel mensen bezig met dit soort
sommen $\frac{1}{2} + \frac{1}{3} = \frac{3}{6} + \frac{2}{6} = \frac{5}{6}$ En een keer in de eerste klas werd ik verleidt
naar de 5e klas, en toen zag ik dat ik deze sommen ik dacht dat ik dat
moet ging snappen, maar nu vind het heel makkelijk! (tot de sommen op.)

$$\frac{3}{5} + \frac{5}{3} = \quad \frac{8}{9} + \frac{8}{9} = \quad \frac{4}{8} + \frac{4}{2} =$$

Klas 4B
Juf Anouk

De zon geeft licht
aan de planten,
omdat de zon van de planten houdt.
Zo geeft een mens
aan anderen zielelicht
wanneer hij van ze houdt.

Rudolf Steiner

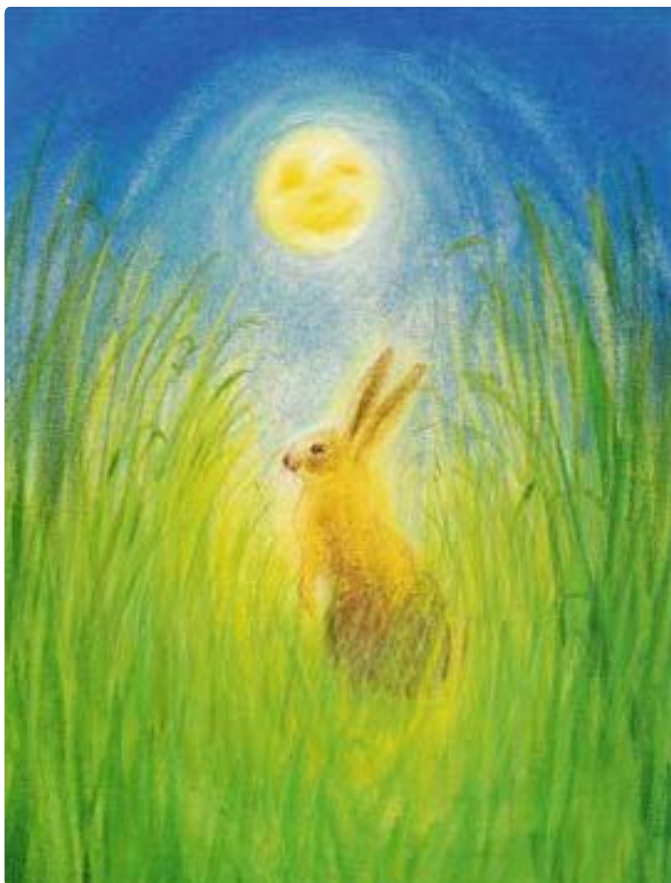
De legende van de drie hazen

Een hindoelegende

"... Er waren eens drie hazen die de gewoonte hadden elke dag tot God te bidden dat hun hartewens vervuld zou worden: éénmaal in de hemel te mogen worden opgenomen.

De eerste haas had een bruin vel, de tweede was wit gevlekt, de derde was wit en heette "Sneeuw". De drie hazen waren erg aan elkaar gehecht, en wat de een deed, deden de anderen ook. Veel uren waren aan het gebed gewijd, maar om niet te verhongeren moesten ze toch ook voor hun voedsel zorgen.

*De drie hazen waren
erg aan elkaar gehecht,
en wat de een deed,
deden de anderen ook.*

In drie grotten leefden zij zo vele jaren hun godvruchtig leven. Hun gebeden reikten tot in de hemel, en God besloot hun vroomheid te belonen. Hoewel hij hen kende, wilde hij ze toch op de proef stellen. Dus sprak Godvader tot de maan: "Je hoeft vannacht pas om twaalf uur te schijnen, ga dus voor die tijd het Himalaya-gebergte in, zoek de drie hazen op en vraag aan iedere haas iets om je honger te stillen. Als je bij alle drie geweest bent, kom je bij mij terug en breng je verslag uit."

De maan gehoorzaamde en ging het eerst naar de bruine haas. Die maakte juist zijn maaltijd klaar en toen hij zag dat de maan voor zijn hol stond, vroeg hij hem vriendelijk het maal met hem te delen.

De maan bedankte hem en ging naar de tweede haas. Toen die hoorde dat er iemand aankwam, riep hij opgewekt: "Welkom, vriend!"

Toen de maan gezegd had waarvoor hij kwam, zei de haas: "Graag zou ik u iets te eten willen geven, maar ik heb vandaag te lang gebeden en daardoor vergat ik om voor voedsel te zorgen. Als u even wacht haal ik iets."

*In drie grotten leefden
zij zo vele jaren
hun godvruchtig leven.
Hun gebeden reikten
tot in de hemel,
en God besloot hun
vroomheid te belonen.*

En toen hij wat bij elkaar had gezocht, gaf hij alles wat hij had aan de maan. Daarna, als laatste, kwam de maan bij de derde haas, Sneeuw. Hij moest een hele tijd kloppen, maar eindelijk kwam de haas, die in diep gebed verzonken was geweest, naar buiten en begroette hem.

"Ik zoek iemand die me wat te eten kan geven", zei de maan.
"Na die verre tocht over de besneeuwde bergtoppen ben ik erg moe en hongerig."

"Rust eerst wat uit", zei Sneeuw, "intussen zal ik zien of ik u iets kan bezorgen."

*"Ik zoek iemand die me
wat te eten kan geven",
zei de maan.*

De maan hurkte neer bij de ingang van de grot. Intussen zocht de haas in zijn voorraadkamer. Maar o wee! Al dagen had hij geen voedsel verzameld, zo diep was hij in gebed verzonken geweest. Sneeuw dacht aan een spreuk: "Hij die een gast herbergt, zijn honger niet stilt en zijn dorst niet lest, heeft vergeeft tot God gebeden."

Wat moest de arme haas nu beginnen? In dit moeilijke ogenblik kreeg hij een verlossende inval. Hij ging naar buiten, ontstak een vuur en nodigde de gast uit om het zich bij de koesterende vlammen gemakkelijk te maken. Daarna zei hij: "Heer, ik heb de laatste dagen zoveel gebeden, dat ik geen voedsel kon zoeken, en dus heb ik niets in huis dat ik u zou kunnen voorzetten."

De maan zei boos: "Dan ga ik maar weer en bij je vuur wil ik ook niet zitten."

"O, blijft u alsjeblieft", riep Sneeuw. "Is het u hetzelfde welk soort vlees ik u voorzet?"

De maan antwoordde: "Nu ik zie hoe ernstig je het meent, zal ik elk soort vlees eten wat je me voorzet."

"Goed", zei Sneeuw blij, "maar omdat ik niets anders bezit dan mezelf, zal ik nu mijn eigen lichaam in het vuur werpen, dan hebt u een maal om uw honger te stillen!"

"Nee!", riep de maan verschrikt, "nee, niet doen!"

Maar het was al te laat. Vóór de maan het kon verhinderen, was de haas al in de vlammen gesprongen. Geen kreet weerklonk, de zelfgekozen dood werd door geen enkel geluid begeleid.

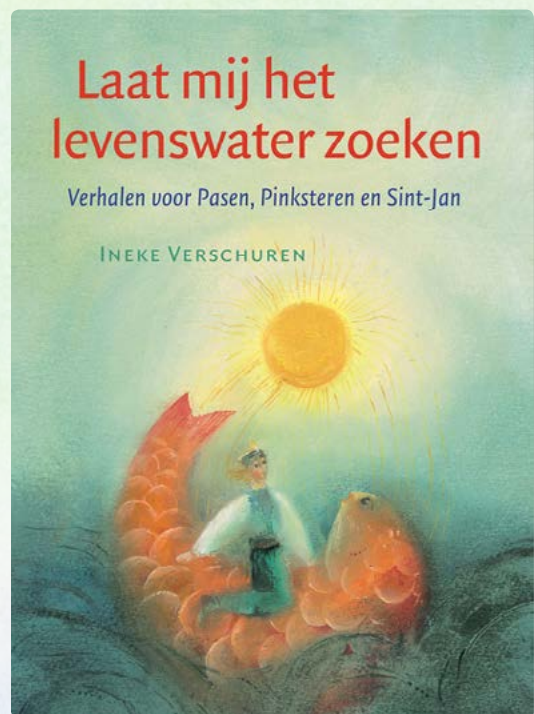
Na deze derde ervaring vloog de maan terug naar de hemel. Daar vond hij echter in de schoot van God een mooie witte haas. God sprak: "Aanschouw deze haas, o maan, die zichzelf offerde en voor u in het vuur sprong. Hoe zal ik zijn zelfopoffering belonen?"

Toen vroeg de maan: "Heer, wil mij het haasje tot vriend en levensgezel geven. Ik zal het altijd bij me houden, waar ik ook heenga."

"Uw bede is verhoord", antwoordde de Vader. "Als je je glans op de aarde doet neerstralen, laat dan de haas mét u glanzen, zodat alle mensen hem kunnen zien en een voorbeeld kunnen nemen aan zijn vroomheid en zijn zelfverloochening."

Sinds die dag kun je het haasje zien in het zilveren licht van de volle maan, maar je ziet hem het allerbeste als in de lente de paasmaan aan de hemel staat...."

Bron: "Laat mij het levenswater zoeken", verhalen bij Pasen-Pinksteren-St. Jan.
Ineke Verschuren, Uitg. Christofoor, Zeist

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl